రేపు

మీరుముందుగా
ఏమీ
చెల్లించకుండానే
రేపు మాసపత్రికకు
చందాదారులుగాచేరవచ్చు

పూర్తివివరాలు
వచ్చేవారం

భారత్ ఎంటర్‌ప్రైజెస్ (రిజిష్టర్డు)
ఫైనాన్స్ & సేవింగ్స్
మిహిజామ్ — 815354 (బీహార్)

"బీహార్ గ్రూపు"లో మీ పేరు నమోదు చేయించుకోండి. మీరు చేయవలసిందల్లా ప్రతినెల రూ. **25**/- చొప్పున 20 నెలలు మాత్రమే చెల్లించాలి. మీకు ఒక నంబరుగల పాస్—బుక్ పంపబడును. ఆపాస్‌బుక్ మీకు 60 నెలలు స్కీము చివరవరకు ఉండును.

ప్రత్యేక ఆకర్షణలు

(1) ఋణసౌకర్యం:— 31—8—78 లోగా మెంబరు అయిన ప్రతిసభ్యునకు రూ. 5000/- (ఐదువేలు) వరకు కంపెనీ (రూల్సుప్రకారం) ఋణం మంజూరు చేయును. సభ్యునిగా చేరినవెంటనే ఋణంకొరకు అప్లికేషను పెట్టుకోవచ్చును. లోను కొరకు పూర్తి వివరములు మెంబరు అయిన వారికి మాత్రమే తెలియజేయబడును.
(2) మీరు చెల్లించు సొమ్మునకు పూర్తి సెంట్రల్‌బ్యాంకు గ్యారంటీగలదు.
(3) మొత్తంబహుమతులు : రూ. 38,40,000/— మొత్తం సభ్యులు—99,999
(ఇంకా ఎన్నో ప్రత్యేక ఆకర్షణలు గలవు.)

నేడే మీ సభ్యత్వపు మొదటినెల సొమ్ము రూ. 25/- సెంట్రల్ బ్యాంకు డ్రాఫ్టు /I.P.O. / M.O. ద్వారా

M/s. BHARAT ENTERPRISES,
(P O.) MIHIJAM - 815354 (Bihar) నకు పంపండి.

మా ఏజంట్లు :— 1. శ్రీమతి. డి. సూర్యకుమారి. Q : No L/11/1 కంటాబంజి. 2. శ్రీ బి. సుందరరావు— శేర్—ఏ—పంజాబ్; 389బి, లెమింగ్‌టన్ రోడ్డు; బొంబాయి—4 3. శ్రీ పెనుగంటి. శ్రీకాంత్. పెద్దకూరపాడు. [జిల్లా] గుంటూరు.

నా యంత్రం ఆరు గంట లవుతోంది.

నేను గది గుమ్మము వద్దే నిలబడి చూస్తూ వున్నాను. ఇది నిజమేనా. నేను చనిపోయానా ? ఇది అబద్ధమని అనుకోవడానికి కూడా వీలు లేకుండా ఉంది. ఎదురుగా నా కళ్ల ఎదుట హాలులో నా శరీరము నిర్జీవంగా పడుకొని ఉంది. ఇన్నాళ్ళూ ఈ అరవై ఏళ్ళూ నేను ఆ శరీరముతో ఉన్నానన్న మాట. ఒక గంటసేపు నుంచి ఎన్నోసార్లు నేను ప్రయత్నించాను, నా శరీరములోనికి చేరుకోటానికి. కాని ఏదో అదృశ్య శక్తి నాకు అడ్డుపడ్తోంది. ఇంతకు ముందుసారి ఎన్నోమాట్లు నేనిలా బయటికి రావడము, మళ్ళీ ఏమాత్రము కష్టం లేకుండా నా శరీరము లోనికి చేరుకోవటం ఎన్నోసార్లు జరిగింది. కాని నే నిప్పుడు ఈ పని చేయలేకపోతున్నా నంటే దేవుడు నన్ను నా శరీరములో నుండి శాశ్వతంగా విడదీశా డన్నమాట. అంటే నా శరీరము ఈ ప్రపంచానికి చచ్చిపోయిందన్నమాట. ఇంతకు ముందు ఏంటో చెప్పారు. శరీరము పోయినా ఆత్మ అక్కడక్కడే తిరుగుతూ వుంటుందని. ఇప్పుడు తెలిసొచ్చింది. ఔను ! ఇప్పుడు జ్ఞాపకమొస్తోంది. నాకు మధ్యాహ్నము రెండు గంటలప్పుడు అకస్మాత్తుగా గుండెల్లో నొప్పిరావడము, నా భార్య శాంతి నా గుండెలను నిమురుతూ ఆత్రంగా నా కళ్లల్లో చూడడము వరకూ గుర్తుంది. ఆయిన తర్వాత లీలగా డాక్టర్ నన్ను పరీక్షించినట్లు జ్ఞాపకముంది. అంతే నేను శరీరములో నుంచి బయట పడ్డాను.

ఒక్క నిమిషము ఆలోచనలను ఆపి ఆత్రంగా అక్కడ జరుగుతున్న దృశ్యాలని చూస్తున్నాను. ఎదురుగా శాంతి గుండెలను బాదుకొంటూ నా శరీరముపై బడి ఏడుస్తోంది. చుట్టు ప్రక్కల నుండి వచ్చిన ఆడవారంతా ఆమెను మామూలు మనిషిని చేయడానికి వింతో ప్రయత్నిస్తున్నారు. నాలోనూ దుఃఖము ముంచుకొస్తోంది. గట్టిగా అరిచాను. "శాంతీ... ఏడ్వవద్దు, నేనిక్కడనే ఉన్నాను. నిన్నువదలి వెళ్ళను శాంతీ... నీ కళ్ళల్లో నీళ్ళను నేను చూడలేను."

అరిచేదేమో అరిచాను, కానీ నామాటలు వాళ్లకు వినపడదని నాకు తెలును. గంట

ఆత్మ సాక్షాత్కారం

జి. నాగరాజారావు

నుండి ప్రయత్నిస్తున్నాను. విన్నోసార్లు శాంతి చేతులను పట్టుకొన్నాను. నాచేతులు ఆమె చేతుల్ని గట్టిగా పట్టుకొన్నట్టు అన్పిస్తోంది. కానీ నిజంగా నేనా పనిని చేయలేక పోతున్నానని నాకు తెలుస్తోంది. చుట్టు పట్లనుండి వచ్చిపోయే స్నేహితులనూ బంధువులను గుర్తింపగల్గుతున్నాను. కానీ వాళ్ళతో మాట్లాడలేక పోతున్నాను. ఎంత అశక్తత. కళ్ళెదుటే నా జీవితాన్ని నలభై ఏళ్ళుగా పంచుకొని నా సుఖదుఃఖాల్లో భాగము పంచుకొన్న అర్ధాంగిని చూస్తూ కూడా మాట్లాడలేని పరిస్థితి.

పక్కింటి సుందర రామయ్యగారు నా మూడవ కొడుకును అడుగుతున్నాడు "ఏరా మీ అన్నయ్యలకూ, అక్కకూ టెలిగ్రాములు ఇచ్చారా ?"

గోపాలం కళ్ళుతుడుచుకొంటూ చెప్పాడు ఇప్పుడే ట్రంకాలు చేసాము బాబాయ్. ఇంకో నాలుగు గంటల్లో అందరు వచ్చేస్తారు" అన్నాడు.

నా మిగతా ఇద్దరు కొడుకులు రవి, రమణ ఉద్యోగల్లో స్థిరపడ్డారు పెద్దవాడు రవికి ఇద్దరు మగపిల్లలు. రమణకు గత సంవత్సరమే పెళ్ళైంది. కూతురు లక్ష్మికి ముగ్గురు పిల్లలు. అందరూ దగ్గర్లోనే ఉన్నారు, వచ్చేస్తుంటారు ఈపాటికి. లక్ష్మి అంటే తనకు ప్రాణము. గోపాల్‌ను ఇంకా సరియైన దోవలో పెట్టకనే నేను చనిపోయాను. కానీ అతని అన్నలిద్దరూ తప్పక ఏదో మార్గము చూపెట్టకపోరు.

నా బాధల్లా శాంతి గురించే ఆమె నుదుటి కుంకుమ చెదిరింది. తల్చుకొంటేనే భయమేస్తోంది గాజులు లేని చేతులతో, బోసి మెడతో నుదట మాయమైన బొట్టుతో శాంతి ఎలా బ్రతుకగలదు ఇన్నాళ్ళు నాతో ఎంత తీరిగా తిరిగేది. అందమైన భార్యను, దానితోపాటు మంచి గుణశీలిని నాకు జీవిత భాగస్వామినిగా ఇచ్చినందుకు నేను విన్నోసార్లు దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొన్నాను. అయినా జీవితములో ఎవరో ఒకరు ముందు పోవల్సిందే. నాకు ఒక్కటే ధైర్యము. నా బిడ్డలు మంచివారు. వాళ్ళ కోసం నేను వున్న అస్తినంతా కరగబెట్టి వాళ్ళను ప్రయోజకులను చేసాను. అరే అప్పుడే పది గంటలవుతోంది ఎవరో మేడమెట్లెక్కి వస్తున్నారు అదిగో రమణ, రవి ఇద్దరూ కలిసేవచ్చారు మళ్ళీ వెంట కోడళ్ళు, బిడ్డలు.

"అమ్మా ఏం జరిగిందమ్మా ఉన్నట్టుండి...నాన్న మొన్నటివరకూ బాగనే ఉన్నారే" అంటూ ఇద్దరూ ఏడ్వసాగారు. కోడళ్ళిద్దరూ శాంతి ప్రక్కన చేరారు.

ప్రక్కింటి రాజారావు చెప్తున్నాడు. "రవీ మీ నాయనకు ఉన్నట్లుండి మధ్యాహ్నము హార్ట్ అటాక్ వచ్చింది"

ఒక గంటసేపు ఏడుపులతో గడిచిపోయింది. ఇంతలో లక్ష్మి, అల్లుడు ప్రకాశ్ వచ్చి చేరారు. నాకు ఒకటే సంతృప్తి. అందరూ వచ్చారు. అందరూ నా కోసం ఎంతో విలపిస్తున్నారు. నిజంగా నేనెంతో అదృష్టవంతుని. శాంతికిక భయములేదు. అందరూ ఆమె నెంతో ఆప్యాయంగా చూసుకొంటారు.

ఇంతలో ఎవరో నా భుజాన్ని తడిమారు. వెనక్కు తిరిగి చూచాను. ఎవరో ఒక ఆరడుగుల అపరచిత వ్యక్తి నవ్వుతూ నిలబడ్డాడు. "ఎవరు నీవు" అన్నాను

చిన్నగా నవ్వాడతను. అతని నవ్వులో ఎంతో ముగ్ధతవుంది. "నాడు రామయ్యా ... నేను నిన్ను తీసుకెళ్ళేదానికి వచ్చిన దూతను. నీ వింక ఇక్కడ ఒక గంటసేపు ఉండవచ్చు అంటే భూలోకవాసుల లెక్క ప్రకారము పది రోజులు. మన లెక్క ప్రకారము, మానవుల ఒక్క సంవత్సరము మనకు ఒక రోజు అవుతుంది నేను మళ్ళీ వస్తాను. ఇంతలో ఏమేమి చూడాలను కొంటున్నావో చూసుకో" అంటూ గాలిలో తేలిపోతూ అదృశ్య మయ్యాడు

నా గుండెలు గుబగుబ మంటున్నాయి. ఇక్కడ ఇంకా ఒక గంట మాత్రం కళారానూ వాళ్ళను చూసుకోవాలి. చెవులారా వాళ్ళ మాటలను వినాలి.

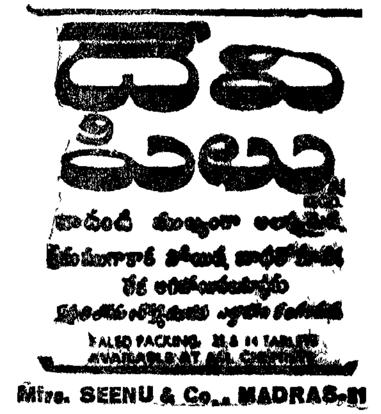

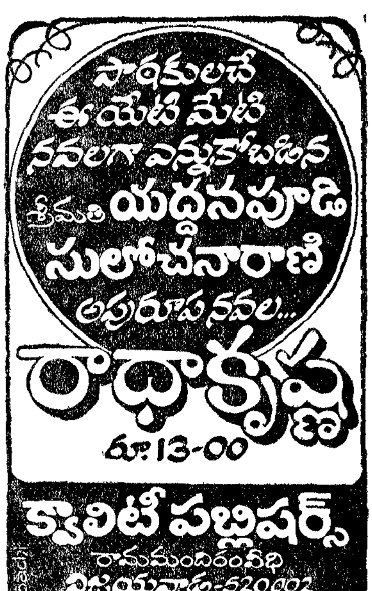

2

ఆత్మ సాక్షాత్కారం

మాత చెప్పినట్లు కాలం చాలా జోరుగా జరిగిపోతున్నట్లనిపిస్తోంది. తెల్లవారింది. తెల్లవారక మునుపే నాకు దగ్గర వుండే చుట్టాలందరూ వచ్చి చేరారు. నా కళ్ళ ముందే, నేను చూస్తుండగనే, నా శరీరము కాలిపోయింది, నా శరీరాన్ని తనివితీరా తడిమాను. నాకు ఎన్నో కష్టాలతోపాటు ఎన్నో సుఖాలను కూడా చవిచూపింది. నేను చేసిన మంచి కార్యాలు, నేను తెలిసి చేసిన, తెలియక చేసిన ఎన్నో పాపపు పనులను కూడా దాచిపెట్టుకుంటూ నిస్వార్థ వలే, నా శరీరం కాలి బూడిదయిపోయింది.

నా కొడుకులు తమ కర్తవ్యం నిర్వర్తించారు. శ్మశానంలో అంతా వెళ్ళిపోయాక కొంచెం సేపు కూర్చొన్నాను. ఇప్పుడు నేను – మామూలు మనుష్యులనే కాక – నాలాగ ప్రేతాత్మ రూపాల్లో తిరుగుతున్న మిగతా జీవులను చూడగల్గుతున్నాను; నాకు వాటిని చూసి భయం కావడంలేదు; ఉన్నట్లుండి జ్ఞాపక మొచ్చింది;

నాకు చాలా కొంచెము వ్యవధి మాత్రమే ఉంది. వెంటనే నా ఇంటి వైపు పరుగెత్తాను. నేనిప్పుడు చాలా వేగంగా పోగల్గుతున్నాను. కన్ను మూసి తెరచేంత లోపల ఇంట్లో ఉన్నాను. అరె! ఎదురుగా క్యాలండర్ ప్రకారము నేను చనిపోయి అప్పుడే ఐదు రోజులయిపోయింది. అంటే ఏదో ఆలోచనలో నేను శ్మశానములో ఎక్కువసేపు కూర్చొన్నానన్నమాట. ఇంట్లో నేనుండే గదిలో నా ఫోటో ముందు నాభార్య శాంతి కూర్చొని ఉంది. ఆమె కళ్ళు ఏడ్చి ఏడ్చి ఎర్రగా ఉన్నాయి. ఏదో ఆలోచిస్తూ చేతివ్రేలితో నేలమీద వ్రాస్తోంది. ఏమిటో అది. నేను జాగ్రత్తగా గమనించసాగాను. మొదట రవి అని వ్రాసి చెరిపివేసి. మళ్ళీ రమణ అని వ్రాసి మళ్ళీ చెరిపి వేసింది. అంటే తన భవిష్యత్తు ఏమిటో శాంతి ఆలోచిస్తుందన్న మాట. ఔను వీరంతా ఏరి. మెల్లిగా వసారాల్లోంచి మరో గదిలోనికి ప్రవేశించాను. ఆశ్చర్యంగా ఉంది. తలుపులు మూసేవున్నా నేను లోనికి ప్రవేశించగల్గుతున్నాను! లోపల రవి అతని భార్య రాధ ఏదో మాట్లాడుతున్నారు. పిల్లలు ఒక మూలగా పడుకొని నిద్రపోతున్నారు. "అంటే మీ నాన్నగారు ఏమి ఆస్తి వదలి పోలేదన్నమాట. ఉన్నప్పుడు ఉగాది లేనప్పుడు ఏకాదశి. పిల్లలు గల వాళ్ళము. మళ్ళీ మీ అమ్మగారినీ, గోపాలునీ తీసుకెళ్తే మనము ఇబ్బందులు పడవలసి వస్తోంది. ఇప్పటికే మన చేతినుంచి నాల్గు వందలు ఖర్చయింది–" అంటూ ఆగింది రాధ. "ష...! మెల్లిగా మాట్లాడు. అమ్మను మనము వద్దంటే ఎట్లా"– "అంతా మీ తలమీద వేసుకొండి. మీ తమ్ముడు రమణకు ఇప్పటి వరకు బిడ్డలులేరు. హాయిగా ఆలుమగలిద్దరే. వాళ్ళను ఈ భారాన్ని నెత్తిన వేసుకోమన రాదూ. ఇప్పుడే చెప్తున్నాను. మీరు మీ వాళ్ళను ఇంటికి పిల్చుకొని వస్తే నేను పుట్టింవింటికి వెళ్ళిపోతాను" అంటూ ముసుగు తన్ని పడుకొంది రాధ.

అంత వరకు కొంచెము బిగువు చూపుతున్న రవి మెల్లిగా తల మీద దుప్పటి తీసి "అట్లా కోప్పడవద్దు రాధా నీవు చెప్పి నట్లే చేస్తాను" అంటూ ఆమె మీదికి వంగాడు.

నేనిక ఏమి చూడదలుచుకోలేదు. వారు మాట్లాడిన ప్రతిమాట నా గుండెల్లో గుచ్చుకోసాగాయి. ఎంతో మంచిగా కనబడిన నా పెద్దకొడుకేనా ఈ మాటలంటున్నది. పోని వినికైనా బుద్ధిలేదా. ఏడికంటే రమణే మేలు. నేను రమణను వెతుకుతూ బయల్దేరాను.

రమణా, అతని భార్య ఇద్దరూ పెరట్లో అరటి చెట్టుక్రింద కూర్చొని ఉన్నారు. "పాపము అత్తయ్యను చూస్తుంటే జాలేస్తుంది. ఈ పదిరోజులు గడచిన తర్వాత

WHEN NATURE FAILS

New Super Height (For Super Heightness) మరింత తిరుగు పొడుగు కాదలరు (2 అంగుళాల 8 అం. వరకు పూర్తి)
మీరూ పొడుగు పెరగదలచుకుంటే ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందిన మా స్పెషల్ HYTEX టానిక్ వాడండి. వయోపరిమితిలేదు. స్త్రీలు, పురుషులు కూడా పుచ్చుకోవచ్చు. HYTEX is a great name and meant for popular people. I Phail (20 T. A. B. S.) Rs. 7.50 advance By M.O. 3 Phails (60 Tabs) Rs. 15/- money order by advance.
M/S. VICTORIA COMMERCIAL COY, Beat No. 1, Ambala Cantt-133001 (N.I.)
Correspond in English (AMW/8/78)

అత్తయ్యను గోపాల్‌ను మనవెంట తీసుకెళ్లమండి'' అంది ప్రవీణ.

ఈ మాటలు విన్న నేను చాలా ఉప్పొంగిపోయాను. పోని నా శాంతి వీళ్ళ దగ్గరైనా సుఖపడుతుంది ఇంతలో రమణ గడ్డిపరకను నోటితో కొరుకుతూ మెల్లిగా అన్నాడు ''మాడు ప్రవీణా మనకు పెళ్ళయి ఇంకా సంవత్సరమైన నిండలేదు. ఇంకా ఏకాంతంగా మనము ఎన్నో అనుభవించాలి. వీళ్ళను పిలుచుకెళ్తే, మన ఏకాంతము భంగము కావడమే కాకుండా మనకుడబ్బులకు కూడా ఇబ్బంది అవుతుంది. ఇలాంటి బాధ్యత లన్నీ ఎప్పుడూ పెద్దకొడుకుకే. వాడిదగ్గరనే ఉండని. నెలకు ఏ యాభైయ్యో పంపిస్తే సరిపోతుంది.''

ఈ మాటలు వింటున్న నాకు భూమి బ్రద్దలవుతున్నట్టు అన్పించసాగింది. కన్న తల్లిని భారంగా భావించే ఈ పుత్రుల్ని నేను ఎందుకు కన్నాను. ఎన్నోసార్లు నేనూ, నా శాంతి పస్తులుండి వారి కడుపులు నింపామో ఎన్ని ఇబ్బందులకు ఓర్చి వారిని ఈ స్థితికి తీసుకొని వచ్చామో - వారికి తెలిసివుంటే ఈ మాటలు మాట్లాడే వారేనా! ఒకపూట పిల్లలకు కడుపు నిండకపోతే ఎన్ని గంటలు శాంతి కళ్ళలో అశ్రుధారలు ప్రవహించేవో నాకు తెలుసు. ఛీ! ఛీ! ఈ కష్టాలతో ఏ అనాధలనో పెంచివుంటే వీరికంటే ఎక్కువ కృతజ్ఞతలు కల్గివుండేవారేమో!

నా మనస్సు చెడిపోయింది. వెంటనే హాలు దాటి నా గదివైపు పోసాగాను. ఇంతలో వసారాలో రేడియో దగ్గిర లక్ష్మి, ప్రకాష్ కనబడ్డారు. వాళ్ళు తెల కాగితము మీద ఏదో వ్రాసుకొంటూ వున్నారు. నేను మెల్లిగా అక్కడికి వెళ్ళి వ్రాసుకొన్న వివరాలు గమనించసాగాను. నా కళ్ళు గిర్రున తిరుగసాగాయ్. దానిలో శాంతి వొంటిమీద ఉన్న నగల వివరాలున్నాయి. ప్రకాష్ చెప్తున్నాడు ''లక్ష్మీ! మీ అమ్మ ఆ గదిలో ఒంటరిగా ఉన్నది. అడిగేదేదో ఇప్పుడే అడిగేయి. ఉన్న ఈ కొంచెము నగలు కూతురుకి నీకు కాక ఇంకెవ్వరికీ దక్కకుండా చూచుకో. ఎంతలేదన్న ఐదారువేలనగలు.''

''ఔనండీ. నాయన ఎలాగూ పోయారు. ఇప్పుడే మనము అడగకపోతే వదిన లిద్దరూ తీసుకొంటారు.''

నాలో సహనము నశించింది. నేను చనిపోయి ఐదు రోజులు కాకముందే పరిస్థితి ఇలాగుంది. ఇక ముందు ఏమేమి జరుగబోతుందో.

''శాంతీ! నన్ను క్షమించు. మనుష్యుల మనస్సులు ఇలా ఉంటాయని తెలిస్తే నేను చనిపోయే ముందే నిన్ను చంపేసేవాణ్ణి. ఇద్దరమూ కలసి ఈ పాపపు ప్రపంచానికీ, కలుషిత మనస్సులకూ దూరముగా వెళ్ళిపోయే వాళ్లము. ఇప్పుడు ఏమీ చేయలేని పరిస్థితిలో ఉన్నాను. భగవాన్! నేనేమి పాపము చేసాను'' అంటూ వాపోయాను.

ఇంతలో నా ప్రక్కన అలికిడి అయి తల త్రిప్పి చూశాను. దూత వచ్చివేసాడు. ''రామయ్యా ఇంకా కొంచెము వ్యవధివుంది. నేనుంటాలే'' అన్నాడు. నేను వెంటనే దూత చేతులను గట్టిగా పట్టుకొన్నాను. ''మీ పేరేమో నాకు తెలియదు. ఒకటి మాత్రము నాకు తెలుసు. మీరు నన్ను పిలుచుకొనివెళ్లేందుకు వచ్చిన దేవదూతలై ఉండాలి. దయచేసి నన్ను తక్షణము మీ వెంట తీసుకెళ్లండి. ఇక్కడ ఉండి మనుష్యుల మనస్సులలో ఉండే విషపు ఆలోచనలను నేను వినలేకున్నాను. అరవై ఏళ్లలో ఎంతో నేర్చుకొన్నాను. కాని నేర్చుకొన్నది శూన్యమని తెలుసుకొన్నాను: ఈ స్వార్థపరుల మధ్య నేనింక ఉండలేను. దయచేసి నన్ను వెంటనే తీసుకెళ్లండి......పదండి'' అన్నాను; దూత నవ్వాడు. ''సరే! నీ ఇష్టం. పదా!'' అంటూ నా చేయి పట్టుకొని ముందుకు సాగాడు. కడపటి సారిగా శాంతి వంక చూసి మనస్సులో గొణుగుకొన్నాను. ''శాంతీ! త్వరగా వచ్చేయి. నేను నీ కోసమే కాచుకొని ఉంటాను.''

దూతతోపాటు అతి వేగంగా నేను ఆకాశములో పైపైకి ఎగర సాగాను. మానవాళికి దూరమౌతున్న కొద్దీ ఇంతకు ముందు నాలో ఉన్న వ్యామోహము తగ్గిపోసాగింది ఏదో తెలియని హాయి, వింత అనుభూతి నాలో ప్రవేశించాయి. నాలో కల్గుతున్న మార్పులను చూసి దూత నవ్వాడు. ఆ నవ్వులోని చల్లదనానికి నేను పరవశించిపోతూ, స్వార్థరహితమైన లోకము వైపు అతనితోపాటు సాగి పోసాగాను.

యువతరం

ఏడాది క్రితం కార్టూన్లు వేయడం ప్రారంభించిన కందాళ భావన్నారాయణ అర్ధశత కార్టూన్ ప్రచురణ మహోత్సవం చేసుకున్నాడు. కార్టూన్లు పత్రికల్లో పడాలని ఎంతో కృషిచేస్తున్న భావన్నారాయణ విజయవాడలో యింటర్‌మీడియేట్ యీ ఏడాది పూర్తిచేస్తాడు. మంచి వినయంగా మాట్లాడుతాడు. తెలియని విషయాలు తెల్సుకుంటాడు. ''కార్టూనిస్టుగా'' మాత్రమేగాక ''క్యారమ్స్'', ''క్రికెట్'' ఆటల్లో కూడా ప్రావీణ్యం సంపాదించాలనుకుంటున్న 18 సం.ల ''భావన్'' కి యిప్పుడే గవర్నమెంటువారు చట్టంచేసి ఆపుచేస్తున్న ''వరకట్నం'' – తన పెళ్ళి కాలందాకా వుంటుందన్న నమ్మకం లేదుట!! ''అప్పటికి యీ ఆచారమే పోతుందేమో? యిక నేనేం అభిప్రాయం చెప్పగలను'' అన్నాడు గడుసుతనంగా – విద్యార్థులకి రాజకీయాలతో కొంచెం సంబంధాలు చాలునన్నాడు. ''బాపూ'' తీసిన సినిమాలంటే చాలా

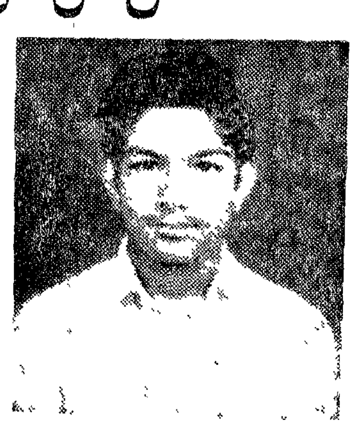

యిష్టం భావనకి. ''బాలి'' ''బాబు'' అంటే కూడా చాలా గౌరవం యిష్టం – అంతేనా హిందీని రాజభాషగా స్వీకరిస్తున్నాడు యీ భావిభారత పౌరుడు – హిందీ నేర్చుకుంటున్నాడు కూడా.

సినిమాలను కేవలం వినోదం కోసంగాక వాటిల్లో ''మంచి'' ''నీతి'' లాంటివి వుంటే గ్రహిస్తాడు 'భావన్'' ఇంటర్‌లో క్లాసువచ్చేలాగ చదువుకుంటాడని ఆశిద్దాం.

* * *

Printed and Published by S. NageswaraRao at the Andhra Patrika press, MallikarjunaRao Street, Gandhinagar, Vijayawada-3. Editor: S. Radhakrishna